

SỞ GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO
KIÊN GIANG

ĐỀ THI CHÍNH THỨC
(Đề thi có 02 trang)

KỶ THI THỬ TỐT NGHIỆP THPT NĂM 2022

Bài thi: NGŨ VĂN

Ngày thi: 26/5/2022

Thời gian làm bài: 120 phút, không kể thời gian phát đề

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Đọc bài thơ:

Mỗi bình minh thức dậy với mặt trời
Ta lại thấy một chùm hoa khế nở
Màu hoa tím như sắc trời chớm mở
Gió dịu dàng hôn lên chùm hoa

Ta biết rằng - ta sắp sửa đi xa
Xa mãi mãi vào vô cùng vô tận
Khế vẫn nở hoa trước hiên nhà mỗi sớm
Lũ chim trời vẫn về đây riu rạn

Là thi nhân - ta yêu hoa vô vàn
Yêu cuộc sống gia đình

Yêu bè bạn
Yêu cháu, thương con
Như là ánh sáng.
Trước mỗi bình minh
Ta vẫn tự yêu mình...

Giờ trái tim bỗng trở chứng - mong manh
Có thể vỡ bất kì trong khoảnh khắc
Trước mỗi ban mai ta càng yêu da diết
Cuộc đời ơi!
Người đẹp đến nao lòng...

(Mỗi bình minh - Hoàng Cát,
Nguồn trích: <https://www.thivien.net/>)

Thực hiện các yêu cầu sau:

Câu 1. Bài thơ được viết theo thể thơ nào?

Câu 2. Trong bài thơ, mỗi bình minh thức dậy, tác giả bắt gặp những hình ảnh thiên nhiên nào?

Câu 3. Hãy cho biết hiệu quả của phép điệp trong những dòng thơ sau:

Là thi nhân - ta yêu hoa vô vàn
Yêu cuộc sống gia đình
Yêu bè bạn
Yêu cháu, thương con
Như là ánh sáng.
Trước mỗi bình minh
Ta vẫn tự yêu mình...

Câu 4. Thông điệp nào trong bài thơ trên có ý nghĩa nhất với anh/ chị? Vì sao?

II. LÀM VĂN (7,0 điểm)

Câu 1 (2,0 điểm)

Từ nội dung bài thơ ở phần Đọc hiểu, hãy viết đoạn văn (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ của anh/ chị về ý nghĩa của việc cảm nhận được những vẻ đẹp của cuộc sống.

Câu 2 (5,0 điểm)

Vòng thứ hai này tăng thêm nhiều cửa tử để đánh lừa con thuyền vào, và cửa sinh lại bố trí lệch qua phía bờ hữu ngạn. Cuối lên thác Sông Đà, phải cuời đến cùng như là cuời hồ. Dòng thác hùm beo đang hồng hộc tế mạnh trên sông đá. Năm chặt lấy được cái bờm sóng đúng luồng rồi, ông dò ghi cương lái, bám chắc lấy luồng nước đúng mà phóng nhanh vào cửa sinh, mà lái miết một đường chéo về phía cửa đá ấy. Bốn năm bọn thủy quân cửa ải nước bên bờ trái liền xô ra định níu thuyền lôi vào tập đoàn cửa tử. Ông dò vẫn nhớ mặt bọn này, dữa thì ông tránh mà rảo bơi chèo lên, dữa thì ông dề sấn lên mà chặt đôi ra để mở đường tiến. Những luồng tử đã bỏ hết lại sau thuyền. Chỉ còn văng reo tiếng hò của sóng thác luồng sinh. Chúng vẫn không ngớt khiêu khích, mặc dầu cái thẳng đá tưởng đứng chiến ở cửa vào đã tiêu ngùi cái mặt xanh lè thất vọng thua cái thuyền đã đánh trúng vào cửa sinh nó trần lầy. Còn một trùng vây thứ ba nữa. Ít cửa hơn, bên phải bên trái đều là luồng chết cả. Cái luồng sống ở chặng ba này lại ở ngay giữa bọn đá hậu vệ của con thác. Cứ phóng thẳng thuyền, chọc thủng cửa giữa đó. Thuyền vút qua cổng đá cánh mở cánh khép. Vút, vút, cửa ngoài, cửa trong, lại cửa trong cùng, thuyền như một mũi tên tre xuyên nhanh qua hơi nước, vừa xuyên vừa tự động lái được lượn được.

(Trích *Người lái đò sông Đà*, Nguyễn Tuân,
Ngữ văn 12, Tập 1, NXB Giáo dục Việt Nam, 2020, tr.189-190)

Cảm nhận của anh/ chị về vẻ đẹp hình tượng người lái đò trong đoạn trích trên. Từ đó, nhận xét quan niệm nghệ thuật về con người của nhà văn Nguyễn Tuân được thể hiện qua đoạn trích.